

ποιοί διάβασαν & ΤΙ ΕΪΠΑΝ

Κ Ρ Ι Τ Ι Κ Ε Σ

«Αξιόλογο και σε μια προσωπική τεχνική αφήγησης με καθαρή και στρωτή γραφή είναι το μυθιστόρημα Το χαμόγελο του Άβελ του Σίμου Οικονομίδη. Συμβολικός ο τίτλος καταλήγει εδώ στις ευαισθησίες της ζωής και της μοίρας όταν τα πάντα, αφού έχουν δοκιμασθεί στα οδυνηρά τετελεσμένα της προσφυγιάς και της κοινωνικοποιημένης εγκατάστασης, απαιτούν το δικαίωμα της ύπαρξης και σ' αυτό κυρίως το σημείο αναφαίνεται ελπιδοφόρο το χαμόγελο του Άβελ.

Ο συγγραφέας φαίνεται να δονείται από τη λογοτεχνία και έτσι το βιβλίο έχει ποιότητα διεργασίας. Δεν ξεφτίζει τις εμπνεύσεις και δεν πλατειάζει όταν επικαλείται τις επενδύσεις της πικρίας για τις συγκεκριμένες εννοιολογίες του οδοιπορικού.

Ένας ρεαλισμός χαμηλών τόνων είναι το ύφος της γραφής, αλλά οι μνήμες είναι εκείνες που εξασφαλίζουν το αποστολικό χαμόγελο.»

Απόσπασμα από την κριτική του Μανώλη Πράτσικα, εφημερίδα Ημερήσιος Κήρυκας, Πάτρα, 25/3/2006.

«Αγαπητέ κ. Οικονομίδη,

Πήρα το Χαμόγελο του Άβελ. Σας συγχαίρω για την καθαρότητα του λόγου, τις ωραίες περιγραφές και την ψυχογραφία των ηρώων του μυθιστορηματός σας. Οι διηγήσεις δένονται αρμονικά με την εποχή τους, που την εκφράζουν μαζί με τους καθημερινούς ανθρώπους, όσο κι αν παρεμβάλλονται φαντάσματα της ιστορίας. Εκτιμώ ιδιαίτερα και τους στόχους που αναδύονται καθαρά μέσα από τις σελίδες του βιβλίου.»

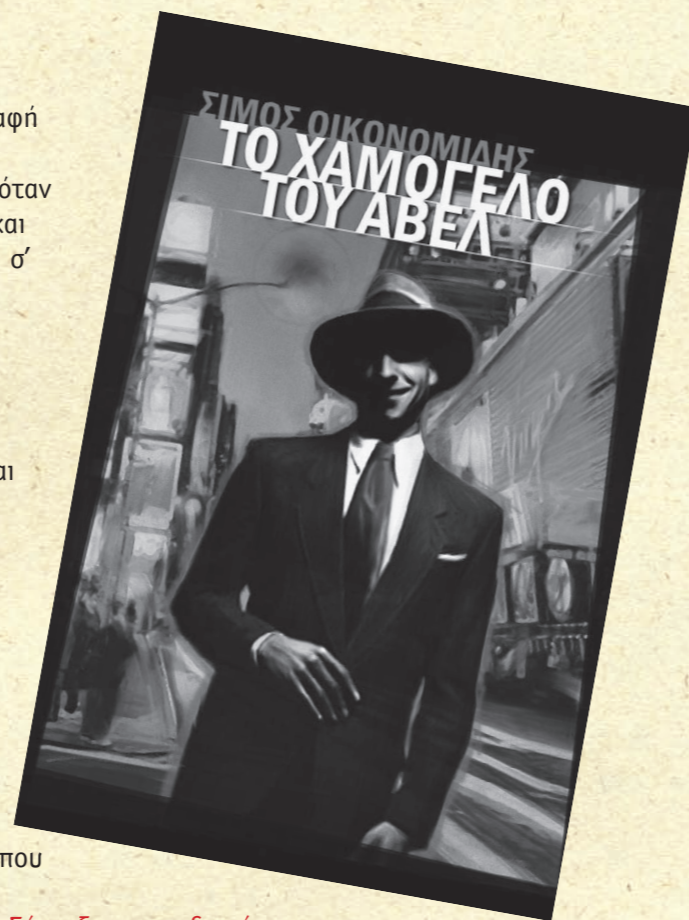
Απόσπασμα από επιστολή προς το συγγραφέα, Μιχάλης Σταφυλάς, Διευθυντής Σύνταξης περιοδικού ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ (Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών).

«Πριν λίγη ώρα διάβασα και την τελευταία σελίδα του βιβλίου Το χαμόγελο του Άβελ του Σίμου Οικονομίδη και ομολογώ ότι είμαι εντυπωσιασμένος και ότι βρίσκομαι ακόμα μέσα στην ονειρική ατμόσφαιρα του βιβλίου...

Δεν ξέρω αν έχω ξαναδιαβάσει ένα βιβλίο που να καταφέρνει να σου περάσει τόσο πολλά νοήματα και συναισθήματα και σε τόσα πολλά και διαφορετικά μέτωπα...

Αναπλάθει στις σελίδες του την εικόνα της Ελλάδας των τελευταίων εκατό χρόνων με ακρίβεια και ελαφρότητα, χωρίς να νιώθεις σε καμιά περίπτωση ότι ουσιαστικά πρόκειται για ένα μάθημα σύγχρονης ελληνικής ιστορίας, καθώς πλέκει και εξιστορεί με φοβερή μαεστρία και αμεσότητα τη ζωή, τα βιώματα και τις αναμνήσεις τεσσάρων γενιών και δεκάδων ανθρώπων, έτσι ώστε στο τέλος να ταυτίζεσαι τόσο πολύ μαζί τους που να συγκινείσαι σαν να ήταν δικοί σου άνθρωποι...»

*Αλέξανδρος Σπηλιοτόπουλος,
Σεναριογράφος-Σκηνοθέτης
Μιλάνο, Ιταλία*

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΠΛΩΡΗ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ιδιαίτερα θετικά τα μηνύματα που έχουμε λάβει από κριτικούς, λογοτέχνες αλλά και απλούς αναγνώστες σχετικά με το μυθιστόρημα Το χαμόγελο του Άβελ, του Θεσσαλονικιού συγγραφέα Σίμου Οικονομίδη. Πολλοί μας λένε ότι το βιβλίο τους άγγιξε βαθιά. Μια αναγνώστρια εξομολογήθηκε ότι δεν μπορούσε να συγκρατήσει τα δάκρυά της. Κάποιοι άλλος εγκωμίασε τη ζωηρή αναβίωση των εποχών. Ένας τρίτος δήλωσε ότι απόλαυσε τον σαρκασμό του συγγραφέα. Η πλειοψηφία των αναγνωστών τόνισαν ότι «ρούφηξαν» το Χαμόγελο του Άβελ μέσα σε μια μέρα. Τους ευχαριστούμε όλους θερμά για τον ενθουσιασμό με τον οποίο υποδέχτηκαν το βιβλίο. Σε αυτήν την ενημερωτική έκδοση παρουσιάζουμε το συγγραφέα, δημοσιεύουμε μια συνέντευξή του και επιλέγουμε εντυπώσεις και κριτικές αναγνωστών (ειδικών και μη).

Ο Εκδότης

«Σε έναν κόσμο όπου από την αρχή του χρόνου είχε επικρατήσει ο κακός σπόρος του Κάιν, εμφανίζονταν κατά καιρούς αιθέρια πλάσματα από την αγέννητη γενιά του Άβελ, που ήταν γραφτό τους να χάνονται νωρίς, φαντάσματα της ιστορίας που δεν πατούσαν στη γη, αλλά γλιστρούσαν χωρίς τριβή πάνω σε ένα λεπτό στρώμα αέρα, πριν σβήσουν βιαστικά και τελείως αθόρυβα, σαν ουράνιο τόξο καλοκαιρινής μπόρας.»

Τον Ιούνιο του 1961 οι μαθητές της όγδοης τάξης του γυμνασίου Καλαμαριάς χωρίζουν, για να ακολουθήσουν τα μονοπάτια της ζωής. Σαράντα δύο χρόνια μετά, εξηντάρηδες πια, θα συναντηθούν ξανά, για να κάνουν μια αναδρομή στα περασμένα και μια νέα αρχή.

Το μυθιστόρημα αυτό είναι τόσο πραγματικό όσο η ζωή του κάθε ανθρώπου. Περιέχει την ευγνωμοσύνη για τα θαυμαστά αλλά και την οργή για τα παράλογα του κόσμου. Το καλό και το κακό, ο Άβελ και ο Κάιν, παλεύουν σχεδόν σε κάθε σελίδα του βιβλίου. Το Χαμόγελο του Άβελ έρχεται να δηλώσει ότι, σε πείσμα της απώλειας και του θανάτου των πάντων, αξίζει να ζει κανείς.

